

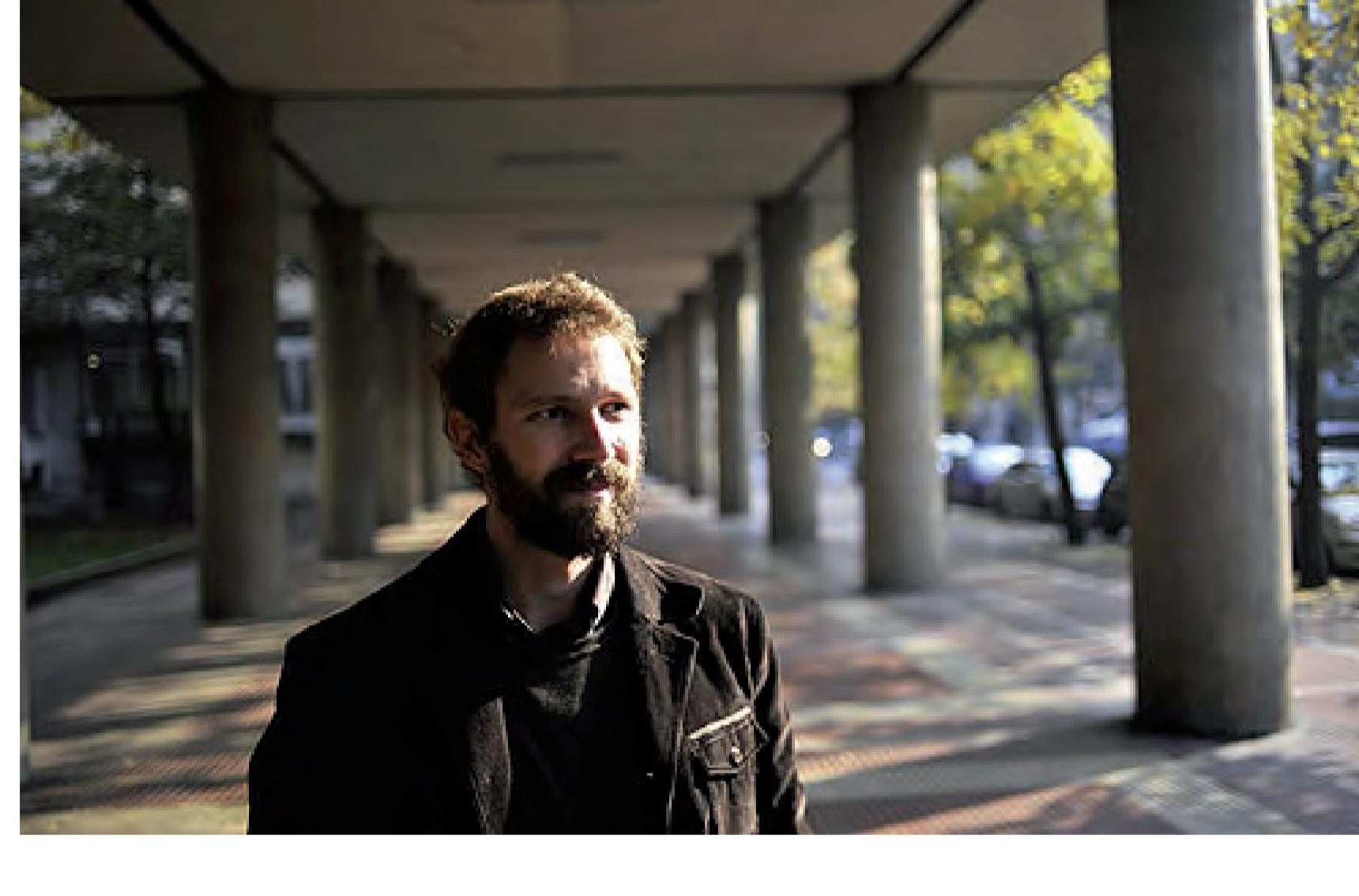
УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ ВРХУНСКИ РЕЗУЛТАТИ 2016

UNIVERSITY OF NOVI SAD TOP ACHIEVEMENTS 2016

АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ

Стеријину награду за најбољу представу 2016. године добио Борис Лијешевић, доцент на Департману драмских уметности Академије уметности, Универзитета у Новом Саду. Представа "Пијани" Ивана Александровича Вирупајева рађена је у продукцији позоришта Атеље 212 Београд.

In 2016, Boris Liješević, director and assistant professor at the Department of Dramatic Arts of the Academy of Arts Novi Sad, received Sterija award for the best performance for the play "Drunk" by Ivan Aleksandrovich Vyrypaev, performed and produced by the theatre Atelje 212 Belgrade.

Нова драма једног од тренутно најизвођенијих руских и европских савремених драмских писаца нове генерације смештена је на западу, у неком од данашњих велеграда, где је 14 ликова - банкари, менаџери, доброствојеши слој савремених технократа и интелектуалаца и једна проститутка из различитих разлога пијано.

То пијанство, међутим, само је маска, преко које они могу да се осмеле и кажу истине које чак ни сами себи не смеју трезни да признају, истине које откривају колико бесмислено, ништавно и подло живе. У том "колективном монологу" неки од њих ипак долазе до сазиња да на свету постоји и нешто друго, нешто због чега вреди живети, а то су љубав и нада. "Пијани" су филозофска комедија о откривању и самоспознаји која садржи опомену и позив свима да се више не боје и да се коначно препусте животу. "Пијани" садрже у себи опомену и позив свима нама да се више не бојимо и да се коначно препустимо животу – да престанемо да се плашимо да волимо, да оправштамо, да мењамо себе и свет око себе. "Пијани" су филозофска комедија о откривању и самоспознаји.

Борис Лијешевић о представи:

„Људи у мојим представама препознају сами себе, своје проблеме. То је могућност да тај човјек, који је један од нас, кога срећемо иза пултова, каса и стакала у баници, који вам се чини одвратан или је само један од нас – добије место на позорници, да се и његови проблеми попну на даске. Не називам га, како ми често стављају у уста, „малим човјеком“. Не, мали људи су они који данас изгледају много већи и недодирљиви, а људи о којима говорим у контексту документарног театра су велики људи“.

